

MONOLOGEN & ZO

10 Serieuze monologen

door

ELLEN NEGGERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MONOLOGEN & ZO** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ELLEN NEGGERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **1** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

INHOUDSOPGAVE:

Decor	7
Lisa	9
Het infuuszakje	11
Wie de schoen past	12
De watermeloen	13
Op een ander	14
De postbode	16
De barbiepop	18
Argwaan	20
Succes pa	22
Popje	24
Korte inhoud	28

DECORBESCHRIJVING

LISA: Midden op het podium staat 1 stoel. Verder geen decor. Op de stoel ligt een teddybeer. De speler draagt kisten en zit op de stoel. Als de speler over zijn eigen vader praat, is het licht blauw.

HET INFUUSZAKJE: Op het podium staan diverse zwarte blokken van verschillende formaten. Op de blokken liggen stapels post en tijdschriften. De speler heeft in 1 hand een infuuszakje.

WIE DE SCHOEN PAST: Op het podium staan diverse zwarte blokken van verschillende formaten. Op elk blok staat een paar schoenen, een aantal in een schoenendoos. Deze zijn tevens de rekwisieten van de speler. De speler draagt een net pak.

DE WATERMELOEN: Aan de rechterzijde van het podium staat een zwarte pilaar met daarop een gevulde fruitmand. Ernaast staat een stoel, welke door de speler gebruikt wordt. De speler is geheel in het roze gekleed.

OP EEN ANDER: In het midden van het podium staat een barkruk. De speler zit hierop en draagt een badjas met daaronder lingerie. Ze heeft een ring in haar handen en loopt op blote voeten.

DE POSTBODE: Het decor is een straat. Er staan links en rechts bomen en achterin op het podium staat een brievenbus. De speler heeft een aantal elastiekjes in zijn hand en hij kijkt zoekend rond. Hij draagt een ouderwets postbode-uniform.

DE BARBIEPOP: Er staan diverse zwarte blokken op het podium van verschillende formaten. De speler staat op 1 van de blokken met een barbiepop in de hand. De speler draagt kinderlijke kleding. Op een van de ander blokken staat een fles drank en een half gevuld glaasje ernaast.

ARGWAAN: Het decor is een woonkamer, er staat een grote oor fauteuil. De woonkamer is ouderwets ingericht. De speler draagt een gele regenjas en heeft een hondenriem in zijn hand.

SUCCES PA: Het decor bestaat uit zwarte blokken van diverse formaten. Op een van de blokken ligt een touw. De speler is geheel in het wit gekleed.

POPJE: In het midden van het podium ligt een matrasje zonder sloop. Er zijn muren die de speler kan gebruiken. Achterin in het podium staat een stoel met een stapel kranten erop. De speler is vies en draagt een hemdje met zwarte vegen en een korte witte (onder)broek.

LISA

(Oprecht gelukkig, tegen hele publiek. Zittend op stoel)

Mijn vader is er altijd voor mij. Wat ik ook doe of laat. Wat ik ook zeg of denk, hij staat naast me. Hij houdt van mij en van alles waar ik van houd. Zoals het hoort. Het is zo vanzelfsprekend.
(verandering van toon)

Ik was ooit bij jou thuis Lisa. Je was pas een jaar of 6. Ken je me nog? Ik was die vrouw met haar blonde, vrolijke krullen, die zo verdrietig keek. Ik was die vrouw in die blauwe broek, de vrouw die je nog nooit eerder gezien had. Ik kwam ongevraagd jouw veilige thuis verstoren. Ik was die vrouw, die op haar lompe kisten jouw woonkamer binnen kwam walsen om je leven te verpesten.

Het spijt me Lisa, ik kon er niets aan veranderen. Ik heb alles gedaan om hem te redden, ik ben meteen naar hem toe gegaan. Ik rende zo hard als ik kon over dat knollenveld, maar ik was te laat. Het spijt me.

Wat heb jij nou aan “het spijt me.” Ik was daar bij hem, op die plek. Ik was daar! Ik heb hem als laatst in leven gezien. Ik zou willen dat ik je zijn laatste woorden kon vertellen, maar zijn gebrabbel was niet te verstaan. Hij hield vast van je Lisa. Het ging zo snel, voor ik het wist stopte zijn hart met kloppen. Nog voordat de ambulance er was. Ik heb hem niet kunnen redden.

Dat is verdomme toch mijn werk? Mensen redden! Zorgen dat ze hun broodtrommel naar huis brengen aan het eind van een lange dag. Ze naar huis brengen als ze verdwaald zijn. Hun slagaders dichtdrukken als ze langzaam dood aan het bloeden zijn. Ze van een touw afhaken als ze in een waas het leven niet meer zagen zitten. Bij ze blijven als ze vastzitten in een autowrak, hun hand vasthouden. Dat is wat ik doe, daar heb ik voor verdomme voor geleerd! Sorry Lisa, ik heb gefaald.

Het werd zo oorverdovend stil in huis toen jij in je pyjama en op je slofjes naar beneden kwam geslopen met Teddy in je hand. Iedereen zweeg. En jij wist het, je wist het meteen. Ik zag het aan je, Maar toch moest ik het zeggen. Op mijn lompe kisten. *(Op knieën, tegenover Lisa. tranend.)* Lisa, ik heb heel slecht nieuws.

Jouw papa is dood.

Ik was daar. Ik heb hem zien doodgaan. Ik heb hem laten doodgaan. Ik heb hem niet in leven gehouden. Ik.. Ik.. Lisa, je mag me haten. Dat doe ik ook. *(kruip/schuift naar achter, gaat onder tafel zitten)*

Mijn vader is er altijd voor mij. Wat ik ook doe of laat. Wat ik ook zeg of denk, hij staat naast me. Hij houdt van mij en van alles waar ik van houd. Zoals het hoort. Het is zo vanzelfsprekend.

HET INFUUSZAKJE

Hij ligt doodstil op de grond. Ik houd het infuuszakje omhoog. Ik ben een pilaar. Een belangrijke, dat wel. Maar ik voel me nutteloos snap je. Ik sta hier doodstil, mijn hart bonkt nog alle kanten op van de stress van net. Nu sta ik hier te koekeloeren hoe die arme man daar dood ligt te gaan op de grond. En wat doe ik? Ik houd zijn infuuszakje omhoog. Twee minuten geleden was ik zijn deur kapot aan het stampen. Hij ging niet kapot. Ik heb een breekijzer gepakt en sloeg de ruit kapot. Nu sta ik tussen de glasscherven dat infuuszakje omhoog te houden. We konden echt niet langer wachten. Misschien was het al te lang. De tafel staat vol met drankflessen. Halfleeg. Gisteren gekocht.

Zijn vrouw is vorig jaar overleden. Ze waren zo gelukkig samen, ze hielden echt van elkaar. Ze waren al 49 jaar getrouwd, nooit kinderen kunnen krijgen. Wel een kat. Die was ook dood. Ze hadden samen oud willen worden. Daar sta ik met mijn stomme infuuszakje.

Laat het maar los, zeggen ze. Het is afgesloten. Afgesloten? Hoezo? Hij moet toch een infuus? Anders gaat hij toch... Oh. Hij is al... En nu? Nemen jullie hem niet mee? Laat je hem gewoon zo liggen? Er staan mensen te kijken hoor! Daar voor de raam, daar staan mensen. Je laat hem hier toch niet zo liggen,. Mensen! Mensen ga weg, er is hier niks te zien. Je wil dit niet zien ja! Hij is dood, de sensatie is voorbij. Loop maar door! En haal dat kind uit je nek, je wil toch niet dat ze een trauma krijgt! Ben je helemaal besodemieterd? Heel goed ja, wegwezen. Je wil ook niet dat mensen later naar jouw lijk staan te koekeloeren.

Verdomme meneer van Dijk! Waarom moest u toch zoveel drinken? Kijk nou wat er van komt. Dat had uw vrouw toch niet gewild? En uw kat, die had dat niet gewild. En ik, wat denk je van mij? Ik wilde dat ook niet. U had moeten blijven leven! Sta ik hier met dat infuuszakje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto